

עפ"ג 22580/02/21 - מדינת ישראל נגד זאיד עגלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28.6.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג

עפ"ג 22580-02-21 מדינת ישראל נ' עגלוני

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד שגיא אופיר, פרקליטות מחוז ירושלים
המערער

נגד

זאיד עגלוני
ע"י עו"ד עבד דראושה
המשיב

פסק דין

השופט א' אברבנאל:

1. לפנינו ערעור המדינה על גזר דין שניתן בבית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר) בת"פ 66001-07-20, שבגדרו הוטל על המשיב עונש של שלושה ימי מאסר בפועל כימי מעצרו בתיק זה; קנס בסך 3,500 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה.

דינו של המשיב, תושב האזור, נגזר כאמור לעיל בגין הרשעתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, לאחר שביום 27.7.2021 בשעה 04:00 שהה בשכונת עיסאווייה בירושלים אף שלא היה בידו אישור שהייה בישראל.

2. בגזר הדין נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה עומד על מאסר על תנאי עד חמישה חודשי מאסר בפועל. עוד נקבע כי אף שבעברו של המשיב שלוש הרשעות קודמות שעניינן בעיקר כניסה לישראל שלא כדין, נכון למקם את עונשו בתחתית המתחם, זאת מאחר ש"לא ניתן להתעלם מן העובדה שמאסמכתאות ... שהוצגו לי לרבות תעודת נישואין, תעודות בית ספר, ומסמכים נוספים, כי הנאשם למעשה ישראלי גם אם לא במעמדו, היות שאמו ואחיו למעט אחד הם תושבי ואזרחי ישראל והוא לעומתם נטול מעמד. לא רק זאת אלא שהנאשם נשוי לאישה ישראלית, ויש לו 3 ילדים קטנים ישראלים הלומדים במסגרות בתוך ירושלים. למרבה הצער נמנה הנאשם על קבוצה גדולה של פלסטינים מירושלים שאין להם מעמד רשמי במדינת ישראל למרות שמרכז חייהם בפועל הוא בישראל. נכון הוא, שהמדינה רשאית לקבוע מי יבוא בשעריה ומי יחיה בשטחה, אך קשה לעכל מצב הומניטרי שהוא נחלתם של רבים - קבוצה גדולה של אנשים ללא מעמד בישראל כאשר אין להם זיקה ממשית לרשות הפלסטינית. מרביתם המכרעת של אנשים אלו הם אנשים טובים שאינם מבקשים להרע לאיש אלא לחיות את חייהם. למרבה הצער לבית המשפט אין סמכות או יכולת

להעניק להם סעד משפטי להסדרת מעמדם וכל שנותר לו הוא לשפוט על פי הדין, אותו יש לממש".

3. המערערת טוענת כי נוכח הרשעותיו הקודמות של המשיב, נכון היה להטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך שישה חודשים וכן מאסר על תנאי. לטענתה מגיליון ההרשעות הקודמות של המשיב עולה כי הבאתו לדין וגזירת דינו למאסר בעבר, לא הרתיעו אותו מביצוע חוזר של עבירות דומות. המערערת טוענת עוד כי לא הוגשה לבית המשפט קמא ראייה על כך שהמשיב פנה בבקשה להסדרת מעמדו בישראל, וכי "המשמעות התוצאתית של גזר הדין כפי שהוטל על המשיב בשים לב לדברי בית המשפט שאומר שאין זה תחום שנמצא בסמכותו להכריע, אך דה פקטו הוא מייצר מציאות ואולי אף הזמנה למשיב להפר את הכללים ואת חוקי המדינה, ובכך בעצם הזמנה לערער הלכה למעשה על מקור הסמכות של הריבון ויכולת המדינה לווסת... אם התוצאה הסופית היא שלושה ימי מאסר בפועל, כאשר בעברו ריצוי של תקופות משמעותיות יותר ואין מאסר על תנאי במקרה שיבחר להפר, זהו המסר שאנו מבקשים מבית המשפט להתערב שכן הוא חורג ממתחם הסבירות באופן שמצדיק את ההתערבות".

4. ב"כ המשיב סומך את ידיו על גזר הדין וטוען כי אין עילה להתערבות בו. לטענתו הוריו של המשיב לא הסדירו את מעמדו בישראל, ומשכך מתגורר הוא בישראל במשך שנים רבות שלא כדין. "הילד שהפך אדם בוגר ומעוניין להסדיר את מעמדו, הפרוצדורה נהיית עבורו מסובכת יותר, מאחר ועליו לחכות עד שיגיע לגיל 35 כדי שיוכלו לפתוח בהליך איחוד משפחות". עוד נטען כי בשל תאונה קשה שארעה לו לפני כארבע שנים, בעת שניסה להימלט מחיילים אשר רדפו אחריו בקרבת גדר הביטחון, נפל המשיב מגובה רב, ובשל כך סבל משברים בגופו, דבר העלול להחמיר את סבלו בעת ריצוי עונש מאסר.

דין והכרעה

5. דין הערעור להתקבל.

המשיב כבן 32, הורשע ארבע פעמים בעבר, בין היתר בעבירת כניסה לישראל שלא כדין (שתי עבירות) הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (שתי עבירות), התחזות כאדם אחר (שלוש עבירות), עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי בלבד, הפרת הוראה בדבר סגירת שטח, ושימוש במסמך מזויף. בשנת 2015 נדון המשיב בגין שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לשלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. נראה כי גזירת עונשי מאסר קצרים בעניינו אינה מרתיעה את המשיב מביצוע חוזר של עבירות דומות.

מגזר הדין עולה כי שהייתו הממושכת של המשיב בישראל עולה כדי נסיבה מקלה. אנו סבורים אחרת. שהייה ממושכת של המשיב בישראל ללא היתר כדין, חותרת תחת הוראות חוק הכניסה לישראל ועולה כדי עשיית דין עצמי. כפי שקבע בית משפט קמא "המדינה רשאית לקבוע מי יבוא בשעריה ומי יחיה בשטחה". השלמה עם עשיית דין עצמית והפרת חוק מתמשכת כדוגמת התנהלותו של המשיב, שמה ללעג את חוקי ההגירה של ישראל ואת מאמציה לאכוף אותם.

חלף החמרה הדרגתית של הענישה המוטלת על המשיב בגין הרשעותיו, בחר בית משפט קמא להקל בעונשו בהשוואה לעונשים שהוטלו עליו בגזרי הדין הקודמים שניתנו בעניינו.

יוער כי אין בפסיקה שהגיש ב"כ המשיב כדי להועיל למרשו. מנעד הענישה בעבירות על פי חוק הכניסה לישראל רחב, ומשכך אין להסיק מסקנות מרחיקות לכת מפסקי דין אחדים המוגשים לענייננו. זאת ועוד, מרבית פסקי הדין ניתנו ע"י ערכאה ראשונה ועניינם בענישה בגין הרשעה ראשונה או שנייה של נאשם. במרבית המקרים נדונו הנאשמים לעונשי מאסר למשכי זמן ממושכים מזה שנגזר על המשיב.

נוכח האמור מן הראוי להחמיר בעונש שנגזר על המשיב. עם זאת בקביעת העונש יובא בחשבון מצבו הבריאותי של המשיב וכן הכלל לפיו אין ערכאת הערעור ממצה את הדין.

6. אשר על כן גזר הדין יתוקן כך שעונש המאסר בפועל יעמוד על חודשיים, בניכוי שלושת ימי מעצרו בגין תיק זה. בנוסף לכך מוטל על המשיב מאסר על תנאי של חודש ימים לשלוש שנים, בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, י"ח בתמוז, התשפ"א, 28 ביוני 2021, במעמד בא כוח המערערת והמשיב ובא כוחו.

חיה זנדברג, שופטת

**אלי אברבנאל,
שופט**

ארנון דראל, שופט